

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 495

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 iulie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 475 din 10 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, art. 399, art. 402 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală	2-4
Decizia nr. 480 din 10 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h), art. 2 alin. (4), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	4-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
652. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Păușești-Măglași, județul Vâlcea	7
695. — Hotărâre privind aprobarea stemei orașului Scornicești, județul Olt	8
696. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Corbu, Dobrosloveni și Făgetelu, județul Olt	9-10
699. — Hotărâre privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 1.007/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 septembrie 2011 privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile și de abrogare a Directivei 73/44/CEE a Consiliului și a directivelor 96/73/CE și 2008/121/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului	11
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 10 din 18 iunie 2012	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 475**

din 10 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, art. 399, art. 402 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, art. 399, art. 402 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iurie Mircea Pădureț în Dosarul nr. 2.684/176/2010 al Judecătoriei Alba Iulia și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 336D/2011.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, deoarece prezența organelor de urmărire penală în procedura revizuirii se explică prin specificul acestei căi de atac, care presupune reluarea procesului penal din faza de urmărire penală, în scopul reparării erorilor judiciare de fapt cuprinse în hotărârile judecătorești definitive.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 martie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.684/176/2010, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, art. 399, art. 402 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Iurie Mircea Pădureț cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 397, art. 399, art. 402 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și dreptul la un recurs efectiv, întrucât, pe de o parte, cererea de revizuire se adresează parchetului, și nu instanței de judecată, iar pe de altă parte, admisibilitatea în principiu se examinează de către instanță, în camera de consiliu, fără citarea părților, pe baza probelor strânse în cursul cercetării efectuate de procuror. Consideră că procurorul trebuie să-și exprime

opinia doar în cadrul unei proceduri în fața judecătorului și în contradictoriu cu revizuentul, întrucât concluziile depuse de către parchet la instanță, pe baza cărora aceasta se pronunță asupra admisibilității în principiu a cererii de revizuire, influențează ireversibil instanța. Prin urmare, efectuarea de cercetări de către parchet, în condițiile în care ancheta nu este publică, impietează asupra aflării adevărului în mod nemijlocit de către judecător, având în vedere că acesta din urmă are la dispoziție doar concluziile procurorului, fără a putea lua act de poziția revizuentului cu privire la cerere și la cercetările efectuate de procuror.

Judecătoria Alba Iulia apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 397, art. 399, art. 402 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției, atâta vreme cât legiuitorul a asigurat posibilitatea cenzurării actelor procurorului de către instanța de judecată, în condițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală, părțile având dreptul de a-și formula în scris punctul de vedere.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 561/2007, nr. 941/2007 și nr. 570/2008, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 397, art. 399, art. 402 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală, cu modificările și completările aduse art. 397, 402 și 403 prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 397: „*Cererea de revizuire se adresează procurorului de la parchetul de pe lângă instanța care a judecat cauza în primă instanță.*”

Cererea se face în scris, cu arătarea cazului de revizuire pe care se întemeiază și a mijloacelor de probă în dovedirea acestuia.

Dacă cererea nu îndeplinește condițiile arătate în alin. 2, procurorul cheamă persoana care a făcut cererea în vederea completării sau precizării acesteia.

Cererea de revizuire adresată direct instanței se trimite pe cale administrativă procurorului competent.”;

— Art. 399: „*După introducerea cererii de revizuire procurorul ascultă, dacă este cazul, potrivit art. 397 alin. 3, persoana care solicită revizuirea. În cazul când este necesară efectuarea de cercetări pentru a verifica temeinicia cererii de revizuire, procurorul dispune aceasta prin ordonanță.*

Totodată, procurorul cere, dacă este necesar, dosarul cauzei.

Pentru efectuarea actelor de cercetare procurorul poate delega organul de cercetare penală. Dispozițiile art. 217 alin. ultim sunt aplicabile.

Termenul de efectuare a actelor de cercetare este de 2 luni și curge de la data introducerii cererii de revizuire.

După efectuarea cercetărilor, procurorul înaintează întregul material împreună cu concluziile sale instanței competente.”;

— Art. 402: „*La primirea lucrărilor trimise de procuror, președintele instanței fixează termen pentru examinarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire, dispunând atașarea dosarului cauzei.”;*

— Art. 403 alin. 1: „*Admisibilitatea în principiu se examinează de către instanță, în camera de consiliu, fără citarea părților și fără participarea procurorului. Instanța examinează dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, precum și ale art. 20 referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și ale art. 17 referitoare la interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 397, 399 și 402 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 570 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 16 iunie 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca nefundată, reținând că aceste prevederi de lege, care instituie reguli privind modul de soluționare a cererii de revizuire, nu sunt de natură să îngreuească dreptul părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime și de a beneficia de un proces echitabil. Legislația procesual penală prevede suficiente garanții pentru asigurarea accesului liber la

justiție. Astfel, după efectuarea cercetărilor pentru verificarea temeiniciei cererii de revizuire, procurorul înaintează întregul material, împreună cu concluziile sale, instanței competente. Aceasta examinează dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu. Din dispozițiile art. 397—406 din Codul de procedură penală rezultă faptul că este obligatorie sesizarea instanței de judecată, care, după verificarea probelor existente, se va pronunța cu privire la temeinicia cererii de revizuire. Prezența organelor de urmărire penală în procedura revizuirii se explică prin specificul acestei căi de atac, al cărei scop îl constituie repararea erorilor judiciare de fapt cuprinse în hotărârile judecătorești definitive. Calea de atac a revizuirii presupune reluarea procesului penal din faza de urmărire penală, restabilirea adevărului putând duce la o altă soluționare a cauzei decât cea dispusă anterior, fiind necesar ca și în această situație fazele procesului penal să fie respectate.

Pe cale de consecință, Curtea a statuat că prevederile art. 397, 399 și 402 din Codul de procedură penală nu aduc atingere principiului liberului acces la justiție, întreaga activitate desfășurată de procuror și de organele de urmărire penală, precum și întregul probatoriu administrat fiind supuse controlului instanței judecătorești.

În același sens este și Decizia nr. 1.623 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 10 februarie 2011.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, art. 399 și art. 402 din Codul de procedură penală, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală, care reglementează examinarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire, în camera de consiliu, fără citarea părților și fără participarea procurorului, textul de lege criticat nu aduce nicio atingere accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare. Astfel, legiuitorul a instituit o procedură specială în cadrul căreia instanța examinează dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu, cu scopul de a descuraja abuzul de drept prin formularea unor cereri de revizuire care nu îndeplinesc condițiile minimale de validitate și a căror soluționare în ședință publică, cu citarea părților și cu participarea procurorului, ar duce inevitabil la tergiversarea cauzelor. Faptul că părțile nu sunt citate cu ocazia analizării admisibilității în principiu nu echivalează cu o îngrădire a accesului la instanță sau a dreptului la apărare, având în vedere că părțile au posibilitatea de a formula în scris punctul lor de vedere. Eventualele abuzuri ale procurorilor, la care se face referire în motivarea excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii autorului excepției, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a textului de lege criticat și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

Art. 13 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt aplicabile în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, art. 399, art. 402 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de lurie Mircea Pădureț în Dosarul nr. 2.684/176/2010 al Judecătorei Alba Iulia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 480

din 10 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h), art. 2 alin. (4), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 7.633/99/2010, **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei sentințe civile vizând drepturi de asigurări sociale stabilite în temeiul Legii nr. 119/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că recalcularea prin reducerea substanțială, cu aproximativ 67%, a pensiilor de serviciu, chiar dacă pentru viitor, dar pentru pensii stabilite în condițiile unei legi speciale în vigoare la data deschiderii drepturilor de pensie, constituie o încălcare a dreptului de proprietate, ce are semnificația expropriării.

Se apreciază că dispozițiile legii criticate au semnificația nerecunoașterii de către stat a principiilor prevăzute de lege anterior, principii care au stat la baza calculării pensiilor ocupaționale, ceea ce afectează stabilitatea circuitului civil și aduce atingere drepturilor câștigate.

De asemenea, se arată că se aduce atingere și dispozițiilor art. 53 din Constituție, întrucât în cuprinsul expunerii de motive a Legii nr. 119/2010 nu rezultă nici că măsurile bugetare se impun și nici faptul că acestea ar fi proporționale cu situația care

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 7.633/99/2010 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 799D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

le-a determinat. În plus, măsura restrângerii dreptului la pensie nu are un caracter temporar. Nu este respectat nici caracterul proporțional al măsurii de restrângere cu situația care a determinat-o. Reducerea definitivă a pensiei reclamantului ca urmare a recalculării și imposibilitatea acestuia de a-și mai recupera vreodată sumele de bani aferente au dus la ruperea, în defavoarea pensionarilor, beneficiari ai pensiilor stabilite prin acte normative speciale, a justului echilibru ce trebuie păstrat între protecția proprietății și cerințele interesului general, astfel fiind atinsă chiar substanța dreptului de proprietate al reclamantului. Totodată, se arată că interesul public urmărit, respectiv asigurarea unui sistem unitar de pensii, încalcă principiul proporționalității, consacrat de Constituție și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin aceea că rupe justul echilibru ce trebuie păstrat între protecția proprietății și cerințele interesului general, prin privarea de dreptul de a beneficia de pensie în cuantumul garantat de dispozițiile legii speciale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Avocatul Poporului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 1 lit. f), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010. În realitate, având în vedere calitatea în care partea a formulat contestația împotriva deciziei de recalculare a pensiei de serviciu, respectiv de auditor public extern în cadrul Curții de Conturi a României, Curtea urmează a reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 1 lit. h), art. 2 alin. (4), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2), precum și art. 12 din Legea nr. 119/2010, texte asupra cărora urmează să se pronunțe prin prezenta decizie. Acestea au următorul cuprins:

— Art. 1: „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...] h) pensiile de serviciu ale personalului Curții de Conturi;”;

— Art. 2 alin. (4): „Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)—(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 3: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în

plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”;

— Art. 4: „(1) Recalcularea pensiilor prevăzute la art. 1 se realizează de către instituțiile în evidența cărora se află persoanele beneficiare, după cum urmează: [...] b) într-o perioadă de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h).

(2) Cuantumul pensiilor recalculate potrivit prevederilor alin. (1) se stabilește în baza punctajului mediu anual, determinat potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și se plătește de la data de întâi a lunii următoare expirării perioadei de recalculare prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), după caz.”;

— Art. 12: „Persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este reglementat de prezenta lege.”

Se apreciază că prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 47 alin. (2) privind nivelul de trai și dreptul la pensie, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul de proprietate. Totodată, sunt invocate și cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 18 februarie 2009, pronunțată în Cauza *Andrejeva împotriva Letoniei*, Hotărârea din 18 noiembrie 2004, pronunțată în Cauza *Pravednaya împotriva Rusiei*, Hotărârea din 26 noiembrie 2002, pronunțată în Cauza *Buchen împotriva Cehiei*, Hotărârea din 16 septembrie 1996, pronunțată în Cauza *Gaygusuz împotriva Austriei*, Hotărârea din 20 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *Pressos Compania Naviera SA și alții împotriva Belgiei* ș.a.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Prin Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, Curtea a constatat că „dispozițiile art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și consilierilor de conturi”. Însă, în cauza de față sunt aduse critici ce vizează auditorii publici externi ai Curții de Conturi, categorie de personal căreia i se aplică în continuare dispozițiile legale criticate. Or, prin decizia pronunțată sub rezervă de interpretare, Curtea a constatat neconstituționalitatea numai a unui sens al textului art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010, situație în care nu se poate reține că textul în sine este

neconstituțional, ci numai acea interpretare din care rezultă că se „aplică și consilierilor de conturi”. În ceea ce privește auditorii publici externi ai Curții de Conturi, textul legal criticat este în vigoare și produce efecte juridice în continuare. În consecință, în situația de față nu se poate aplica textul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, iar Curtea urmează să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate ridicată.

2. Dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare, în acest sens fiind Decizia nr. 1.579 din 13 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 17 ianuarie 2012, și Decizia nr. 1.283 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, ocazii cu care Curtea a constatat constituționalitatea dispozițiilor legale criticate.

Cu aceste prilejuri, Curtea a statuat că, având în vedere faptul că pensiile speciale nu reprezintă un privilegiu, ci au o justificare obiectivă și rațională, acestea pot fi eliminate doar dacă există o rațiune, o cauză suficient de puternică spre a duce în final la diminuarea prestațiilor sociale ale statului sub forma pensiei. Or, în cazul Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, o atare cauză o reprezintă necesitatea reformării sistemului de pensii, reechilibrarea sa, eliminarea inechităților existente în sistem și, nu în ultimul rând, situația de criză economică și financiară cu care se confruntă statul, reflectată atât în bugetul de stat, cât și în cel al asigurărilor sociale de stat. Astfel, această măsură nu poate fi considerată ca fiind arbitrară; de asemenea, Curtea a observat că măsura nu impune o sarcină excesivă asupra destinatarilor ei, ea aplicându-se tuturor pensiilor speciale, nu selectiv, nu prevede diferențieri procentuale pentru diversele categorii cărora li se adresează, pentru a nu determina ca una sau alta să suporte mai mult sau mai puțin măsura de reducere a venitului obținut dintr-o atare pensie.

Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept

câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.

Curtea a arătat, în privința pretensei încălcări a art. 47 din Constituție, că drepturile rezultate din actul de pensionare sunt previzibile, și anume îndrituirea persoanei la cuantumul aferent pensiei din sistemul ordinar de pensionare, restul cuantumului pensiei (cea suplimentară) fiind supus elementelor variabile amintite mai sus, și anume optica legiuitorului și resursele financiare ale statului care pot fi alocate în această direcție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În sensul unei libertăți de apreciere a legiuitorului în domeniul pensiilor este și Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei* (paragraful 59), în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că noțiunea de „utilitate publică” este în mod necesar generală. În special, decizia de adoptare a legilor privind prestațiile de asigurări sociale va implica în mod firesc luarea în considerare a aspectelor economice și sociale. Curtea a considerat că este firesc ca marja de apreciere de care dispune legiuitorul în punerea în aplicare a politicilor sociale și economice să fie una extinsă; astfel, ea va respecta hotărârea legiuitorului cu privire la înțelesul sintagmei „pentru cauză de utilitate publică”, cu excepția cazului în care hotărârea respectivă este în mod vădit nefondată (a se vedea, *mutatis mutandis*, Hotărârea din 23 noiembrie 2000, pronunțată în Cauza *Ex-Regele și alții împotriva Greciei*, paragraful 87). Totodată, prin Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 februarie 2012, pronunțată în cauzele conexe nr. 45.312/11, 45.581/11, 45.583/11, 45.587/11 și nr. 45.588/11 — Ana Maria Frimu, Judita Vilma Timar, Edita Tanko, Marta Molnar și Lucia Ghețu împotriva României (paragrafele 40—48), s-a arătat că integrarea pensiilor de serviciu în sistemul general de pensii, chiar dacă acest lucru presupune o diminuare a cuantumului pensiei acordate cu 70%, nu aduce atingere art. 1 din Protocolul adițional la Convenție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h), art. 2 alin. (4), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 7.633/99/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**
privind aprobarea stemei comunei Păușești-Măglași,
județul Vâlcea

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Păușești-Măglași, județul Vâlcea, prevăzută în anexa nr. 1*).

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

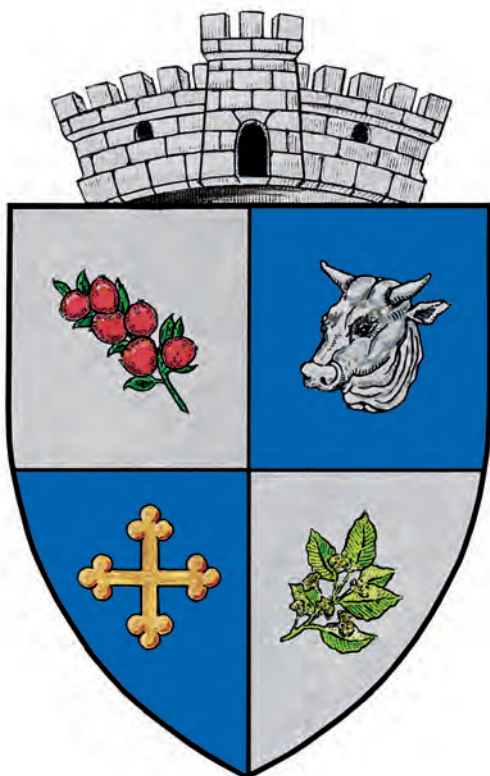
Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus
Ministrul delegat pentru administrație,
Victor Paul Dobre

București, 4 iulie 2012.
Nr. 652.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Păușești-Măglași, județul Vâlcea**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE**
elementelor însumate ale stemei
comunei Păușești-Măglași, județul Vâlcea**Descrierea stemei**

Potrivit anexei nr. 1, stema comunei Păușești-Măglași se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, scartelat.

În partea superioară, în dreapta, în câmp argintiu, se află o ramură de măr cu 6 mere roșii, poziționată în bandă.

În partea superioară, în stânga, în câmp albastru, se află un cap de bovină de argint.

În vârful scutului, în dreapta, în câmp albastru, se află o cruce treflată de aur.

În vârful scutului, în stânga, în câmp argintiu, se află o ramură de tei cu 6 frunze și 6 flori, așezată în bară.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Ramura de măr, ramura de tei și capul de bovină simbolizează bogățiile pomicolă și zootehnică ale zonei.

Crucea evocă Mănăstirea Sărăcinești, declarată monument istoric.

Numărul merelor, frunzelor și al florilor de tei semnifică numărul satelor componente ale unității administrativ-teritoriale.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei oraşului Scorniceşti, judeţul Olt

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema ţării şi sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema oraşului Scorniceşti, judeţul Olt, prevăzută în anexa nr. 1*).

(2) Descrierea şi semnificaţiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 şi 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul administraţiei şi internelor,

Ioan Rus

Ministrul delegat pentru administraţie,

Victor Paul Dobre

Bucureşti, 11 iulie 2012.

Nr. 695.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1

ANEXA Nr. 2

STEMA

oraşului Scorniceşti, judeţul Olt

DESCRIEREA ŞI SEMNIFICAŢIILE
elementelor însumate ale stemei oraşului Scorniceşti,
judeţul Olt

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1, stema oraşului Scorniceşti se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite.

În interiorul scutului se află o roată dinţată de argint, flancată de două ghirlande având câte şapte spice de grâu, de aur, încrucişate la bază şi legate cu un inel de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu trei turnuri crenelate.

Semnificaţiile elementelor însumate

Grâul şi roata dinţată simbolizează ocupaţiile de bază ale locuitorilor, agricultura şi industria.

Numărul spicelor de grâu arată numărul localităţilor componente ale unităţii administrativ-teritoriale.

Coroana murală cu trei turnuri crenelate semnifică faptul că localitatea are rangul de oraş.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemelor comunelor Corbu, Dobrosloveni
și Făgețelu, județul Olt

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Corbu, Dobrosloveni și Făgețelu, județul Olt, prevăzute în anexele nr. 1.1—1.3*).

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1—2.3.

(3) Anexele nr. 1.1—1.3 și 2.1—2.3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Ioan Rus

Ministrul delegat pentru administrație,

Victor Paul Dobre

București, 11 iulie 2012.

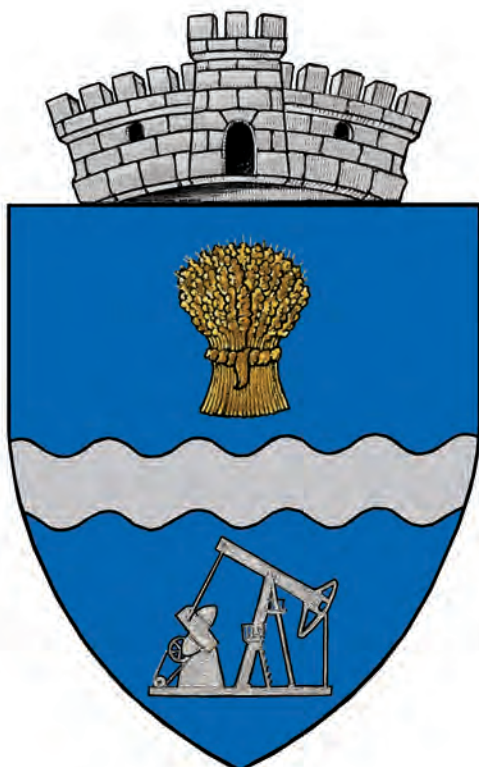
Nr. 696.

*) Anexele nr. 1.1—1.3 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1.1

ANEXA Nr. 2.1

STEMA
comunei Corbu, județul Olt

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Corbu,
județul Olt

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.1, stema comunei Corbu se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu undat de argint.

În partea superioară se află un snop de spice de grâu, legat cu o panglică, totul de aur.

În vârful scutului se află o sondă de extracție a petrolului, de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Snopul de spice de grâu și sonda simbolizează ocupațiile tradiționale ale locuitorilor, precum și bogăția solului și subsolului.

Brăul undat reprezintă râul Vedea, care străbate localitatea.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

ANEXA Nr. 1.2ANEXA Nr. 2.2

STEMA
comunei Dobrosloveni, județul Olt

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Dobrosloveni,
județul Olt

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.2, stema comunei Dobrosloveni se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu undat, de argint.

În partea superioară se află un cap de cerb întors $\frac{3}{4}$ spre dreapta, flancat în dreapta de o ramură de stejar, compusă din 9 frunze, așezată în bandă, iar în stânga de o ramură de gorun, compusă din 9 frunze, așezată în bară, totul de aur.

În vârful scutului se află 5 spice de grâu legate în mănunchi cu o panglică, totul de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

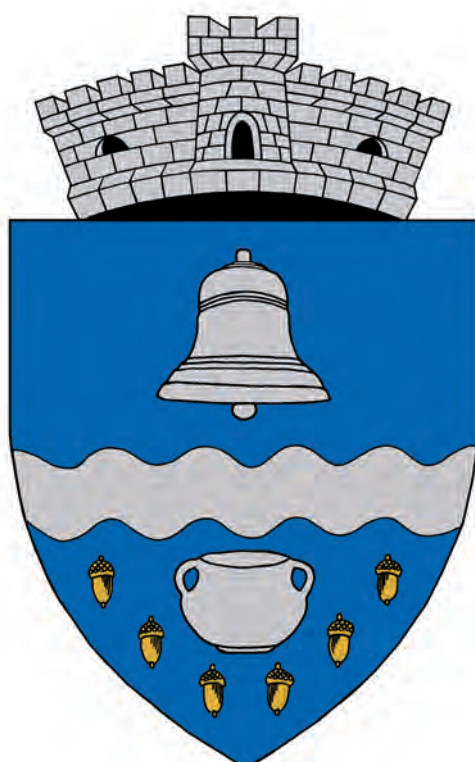
Capul de cerb, ramurile de stejar și de gorun simbolizează bogăția cinegetică și silvică a zonei.

Mănunchiul de spice de grâu semnifică ocupația de bază a locuitorilor, iar numărul spicelor reprezintă numărul satelor componente ale localității.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

ANEXA Nr. 1.3ANEXA Nr. 2.3

STEMA
comunei Făgețelu, județul Olt

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Făgețelu,
județul Olt

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.3, stema comunei Făgețelu se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu undat de argint.

În partea superioară se află un clopot de argint.

În vârful scutului se află o urnă funerară dacică de argint, flancată de șase ghinde, de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Brâu undat reprezintă râul Vedea care străbate localitatea.

Clopotul semnifică prezența lăcașelor de cult din zonă.

Urna funerară dacică face referire la descoperirile arheologice de pe teritoriul localității.

Cele șase ghinde simbolizează numărul satelor componente ale comunei.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 1.007/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 septembrie 2011 privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile și de abrogare a Directivei 73/44/CEE a Consiliului și a directivelor 96/73/CE și 2008/121/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului

În scopul asigurării aplicării prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1.007/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 septembrie 2011 privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile și de abrogare a Directivei 73/44/CEE a Consiliului și a directivelor 96/73/CE și 2008/121/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește cadrul legal și instituțional necesar aplicării directe a Regulamentului (UE) nr. 1.007/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 septembrie 2011 privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile și de abrogare a Directivei 73/44/CEE a Consiliului și a directivelor 96/73/CE și 2008/121/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 272 din 18 octombrie 2011, denumit în continuare *Regulament*.

Art. 2. — Se desemnează Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri ca autoritate națională competentă pentru coordonarea aplicării dispozițiilor Regulamentului.

Art. 3. — Se desemnează Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor ca autoritate competentă de supraveghere a pieței produselor textile destinate consumatorilor, persoane fizice, astfel cum aceștia sunt definiți la art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei nerespectarea prevederilor art. 4, 5, art. 7 alin. (1), art. 8 alin. (1), art. 9, art. 11 alin. (1), art. 12, 13, art. 14 alin. (1) și (3), art. 15 alin. (1), (3) și (4), art. 16 și art. 17 alin. (5) din Regulament.

(2) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzi prevăzute la alin. (1), agentul constator făcând

mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

Art. 5. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 4 se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 6. — Contravențiilor prevăzute la art. 4 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Hotărârea Guvernului nr. 527/2007 privind denumirea, marcarea compoziției fibroase și etichetarea produselor textile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 26 iunie 2007, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 295/2008 privind analiza cantitativă a amestecurilor binare de fibre textile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 1 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr. 296/2008 privind analiza cantitativă a amestecurilor ternare de fibre textile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 1 aprilie 2008.

Art. 8. — Produsele textile conforme cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 527/2007 privind denumirea, marcarea compoziției fibroase și etichetarea produselor textile, cu modificările ulterioare, care sunt introduse pe piață înainte de data de la care se aplică Regulamentul pot continua să fie puse la dispoziție pe piață până la data de 9 noiembrie 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Daniel Chițoiu

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

Bogdan Cristian Nica

Ministrul afacerilor europene,

Leonard Orban

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 11 iulie 2012.
Nr. 699.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 10

din 18 iunie 2012

Dosar nr. 9/2012 Livia Doina Stanciu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea Ionel Barbă	— președintele Secției I civile — președintele delegat al Secției de contencios administrativ și fiscal
Adrian Bordea	— președintele Secției a II-a civile
Corina Michaela Jîfție	— președintele Secției penale
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Aurelia Motea	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Paulina Lucia Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Lidia Bărbulescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Constantin Brânzan	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Elena Cârcei	— judecător la Secția a II-a civilă
Viorica Trestianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Chioseaua	— judecător la Secția a II-a civilă — judecător-raportor
Doina Popescu	— judecător la Secția I civilă
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător la Secția I civilă
Gheorghita Luțac	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emanuel Albu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mirela Sorina Popescu	— judecător la Secția penală
Lavinia-Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală

Completul competent să judece recursurile în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 9/2012 este legal constituit conform dispozițiilor art. 330⁶ alin. 1 din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Legea nr. 202/2010, și ale art. 27² alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Sedința completului este prezidată de doamna judecător dr. Livia Doina Stanciu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror șef adjunct Antonia Eleonora Constantin.

La ședința de judecată participă prim-magistratul-asistent delegat al Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna Aneta Ionescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la prezentarea obligatorie a certificatului de cazier fiscal în cazul cooptării unor noi membri în asociații și fundații.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii, în sensul de a se stabili că prezentarea certificatului de cazier fiscal este obligatorie în cazul cooptării unor noi membri în asociații și fundații, atunci când aceștia dobândesc și calitatea de reprezentanți legali ai persoanei juridice deja înregistrate.

Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător dr. Livia Doina Stanciu, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept care a generat practica neunitară

Prin recursul în interesul legii declarat în conformitate cu prevederile art. 329 din Codul de procedură civilă, modificat prin art. I pct. 32 din Legea nr. 202/2010, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-a apreciat că nu există un punct de vedere unitar cu privire la „interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitor la prezentarea obligatorie a certificatului de cazier fiscal în cazul cooptării unor noi membri în asociații și fundații”.

2. Examenul jurisprudențial

În urma verificărilor jurisprudenței s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instanțele statuând diferit în privința obligativității certificatului de cazier fiscal în cazul cooptării unor noi membri în asociații și fundații.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. Unele instanțe au considerat că este obligatorie prezentarea certificatului de cazier fiscal pentru membrii noi ai unei asociații și fundații, indiferent de calitatea acestora.

În motivarea acestei soluții s-a reținut, în esență, că art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede că prezentarea certificatului de cazier fiscal este obligatorie la înscrierea asociațiilor și fundațiilor în Registrul asociațiilor și fundațiilor de către asociații sau membrii fondatori ai acestora,

iar, potrivit principiului simetriei, aceste dispoziții se aplică și în cazul cooptării de noi membri în asociații și fundații.

Un alt argument adus în sprijinul acestei opinii a fost în sensul că, aparent, art. 8 alin. (1) lit. e) din același act normativ ar putea conduce la concluzia existenței obligației de prezentare a cazierului fiscal doar în cazul societăților comerciale și exclusiv cu prilejul majorării capitalului social, însă interpretarea textului trebuie realizată sistematic, prin raportare la întregul conținut al art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere principiul simetriei, dat fiind faptul că rațiunile care impun verificarea membrilor asociații cu prilejul înființării unei asociații subzistă și la momentul cooptării de noi membri.

În fine, un ultim argument l-a constituit împrejurarea că art. 8 alin. (1) lit. e) teza a II-a din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu vine să limiteze obligația de prezentare a cazierului fiscal doar la ipoteza majorării capitalului social, ci aceasta din urmă constituie o situație distinctă în care trebuie îndeplinită obligația vizând certificatul de cazier fiscal și care se alătură ca o ipoteză de sine stătătoare ipotezei prevăzute de prima teză a textului.

3.2. Alte instanțe au statuat că prezentarea certificatului de cazier fiscal este obligatorie doar atunci când noii membri cooptați devin fondatori (în cazul fundațiilor) ori membri în organul de conducere executivă al asociației/fundației.

Hotărârile anexate nu prezintă argumente în susținerea acestei soluții.

3.3. Într-o a treia orientare jurisprudențială s-a considerat că prezentarea certificatului de cazier fiscal nu este obligatorie la cooptarea noilor membri, indiferent de calitatea acestora în cadrul asociației sau fundației.

Hotărârile anexate nu prezintă argumente în susținerea acestei soluții.

4. Opinia procurorului general

Exprimându-și punctul de vedere, procurorul general a apreciat ca fiind în litera și spiritul legii opinia potrivit căreia, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prezentarea certificatului de cazier fiscal este obligatorie în cazul cooptării unor noi membri în asociații și fundații, atunci când aceștia dobândesc și calitatea de reprezentanți legali ai persoanei juridice deja înregistrate.

S-a susținut că prin Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a instituit cazierul fiscal al contribuabililor ca mijloc de evidență și urmărire a disciplinei financiare a contribuabililor, scopul acestei măsuri fiscale, prezentat în art. 1 din acest act normativ, fiind realizarea imperativelor de prevenire și combatere a evaziunii fiscale, precum și întărirea administrării impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat.

S-a apreciat totodată că sistemul de publicitate fiscală instituit prin Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, are ca scop asigurarea opozabilității față de terți, inclusiv față de instanțele de judecată abilitate să dispună înregistrarea sau autorizarea unor acte juridice cu privire la fapte sau acte juridice care interesează disciplina financiară a contribuabililor. Or, prin art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt menționați contribuabilii ce sunt luați în evidență prin cazierul fiscal, precum și actele și faptele juridice ce se înscriu în cazierul fiscal, iar dispozițiile imperative ale art. 8 alin. (1) din același act normativ prevăd situațiile în care este obligatorie prezentarea cazierului fiscal, alin. (3) al art. 8 statuând că, în cazul în care în cazierul fiscal există fapte de natură penală și/sau fapte prevăzute la art. 2 alin. (2) din ordonanță, judecătorul delegat, instanțele și organele competente nu dispun, respectiv nu autorizează operațiunile

prevăzute la alin. (1) al art. 8. Astfel, cu prilejul examinării cererii de înscriere a unei asociații sau fundații în vederea dobândirii personalității juridice, controlul judecătoresc de legalitate va include nu doar verificarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, ci și verificarea cerințelor de fond referitoare la persoana primilor asociați sau fondatori, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Această cerință își găsește justificarea prin raportare la esența actului juridic de înființare a unei asociații/fundații, care presupune constituirea unui subiect de drept distinct, cu un patrimoniu distinct și autonom de patrimoniul asociațiilor sau fondatorilor, afectat realizării unor activități de interes general al unor colectivități sau, după caz, în interesul personal nepatrimonial, și la scopul urmărit de legiuitor, de prevenire și combatere a evaziunii fiscale.

S-a subliniat că, deși dispozițiile art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se referă la toate persoanele juridice, atât societăți comerciale, cât și asociații și fundații, aplicarea acestor norme trebuie realizată în mod corespunzător, iar nu identic, ținând seama atât de caracteristicile specifice ale persoanelor juridice care realizează activitate de profit/nonprofit, cât și de legislația aplicabilă acestora.

Astfel, dacă necesitatea prezentării cazierului fiscal pentru membrii inițiali ai asociației ori pentru fondatorii fundației rezultă cu suficientă precizie din conținutul art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în schimb, în acele situații în care la asociațiile și fundațiile deja constituite, pe parcursul funcționării acestora, se afiliază noi membri, legea nu este suficient de clară și previzibilă, ceea ce impune un demers de interpretare pentru identificarea acelor situații în care este obligatorie prezentarea certificatului de cazier fiscal.

S-a reținut că dispozițiile art. 8 alin. (1) lit. e) nu au o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate să prevadă într-o măsură rezonabilă circumstanțele care pot rezulta din actul normativ luat în discuție.

În ceea ce privește noțiunea de „*reprezentanți legali*”, ce se regăsește în teza întâi a art. 8 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se apreciază că este una generică și trebuie înțeleasă în sensul cel mai larg, organ de conducere sau acele persoane cărora legea sau statutul le conferă dreptul de reprezentare a persoanei juridice. Prin urmare, prezentarea certificatului de cazier fiscal este obligatorie în situația numirii de noi reprezentanți legali atât pentru societățile comerciale, cât și pentru asociații sau fundații.

În ceea ce privește însă teza a doua a art. 8 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a apreciat că aceasta reprezintă o dispoziție specifică societăților comerciale, noțiunile de „*capital social*” și „*acționari*” fiind străine de regimul juridic al asociațiilor și fundațiilor, care au doar patrimoniu, iar, în tăcerea textului legal, dispozițiile legale menționate nu pot fi interpretate extensiv și în cazul primirii de noi membri în asociații/fundații, deoarece, atunci când legea nu prevede expres obligativitatea depunerii certificatului de cazier fiscal, nici interpretul nu trebuie să o facă. Astfel, interpretarea și aplicarea extensivă a prevederilor art. 8 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin aplicarea principiului simetriei, reprezintă o restrângere a dreptului la liberă asociere în afara condițiilor limitative prevăzute de art. 53 din Constituție și de art. 11 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În concluzie, pentru persoanele juridice nonprofit, certificatul de cazier fiscal este obligatoriu pentru noii membri afiliați unei asociații/fundații numai în situația în care aceștia dobândesc calitatea de reprezentant legal al acestora, calitate în care sunt desemnați prin lege, actul de constituire/statut, să acționeze în raporturile juridice cu terții, individual sau colectiv, în numele și pe seama persoanei juridice.

În interpretarea propusă se conferă previzibilitate în aplicarea noimei, astfel încât destinatarii acesteia (persoane care intenționează afilierea la o asociație sau fundație deja constituită) să cunoască cu exactitate situațiile în care este necesară depunerea certificatului de cazier fiscal și consecințele existenței anumitor mențiuni în acest sens.

5. Raportul asupra recursului în interesul legii

Raportul întocmit în cauză, conform art. 330⁶ alin. 6 din Codul de procedură civilă, a concluzionat ca fiind corectă una dintre soluțiile identificate de examenul jurisprudențial, respectiv aceea că prezentarea certificatului de cazier fiscal este obligatorie în cazul cooptării unor noi membri în asociații și fundații, atunci când aceștia dobândesc și calitatea de reprezentanți legali ai persoanei juridice deja înregistrate.

6. Înalta Curte

6.1. Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a apărut pe fondul necesității modernizării și consolidării administrației fiscale, o parte importantă a acestui proces reprezentând-o organizarea unei evidențe fiscale eficiente care să permită obținerea informațiilor necesare desfășurării activității conform reglementărilor legale. Acest act normativ reglementează modul de constituire și organizare a cazierului fiscal, modul de utilizare a acestuia în scopurile proprii ale administrației fiscale, precum și condițiile în care anumite informații pot fi făcute publice.

Intenția legiuitorului, exprimată în expunerea de motive, a fost ca acest sistem organizat pe principiile cazierului fiscal să permită orientarea activităților specifice de prevenire și combatere a evaziunii fiscale înspre contribuabili cu risc fiscal ridicat. Totodată, existența cazierului fiscal pentru anumiți contribuabili permite orientarea activității de control fiscal către contribuabilii în al căror cazier fiscal figurează încălcări flagrante ale legislației financiar-fiscale și vamale.

De asemenea, cazierul fiscal a fost văzut ca un instrument util pentru aplicarea unor legislații specifice, cum ar fi obținerea unor înlesniri la plata obligațiilor față de bugetul de stat, acordarea de licențe, autorizații, avize etc.

6.2. Dacă inițial în art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 se prevedea că prezentarea certificatului de cazier fiscal al asociațiilor, acționarilor sau al reprezentanților legali ai persoanelor juridice este obligatorie la înființarea societăților comerciale, prin Legea nr. 410/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal art. 8 a fost modificat, în sensul că alin. (1)—(3) au avut următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) *Prezentarea certificatului de cazier fiscal este obligatorie în următoarele situații:*

- a) *la înființarea societăților comerciale de către asociați, acționari și reprezentanți legali desemnați;*
- b) *la înființarea asociațiilor și fundațiilor de către asociați sau membrii fondatori ai acestora;*
- c) *la autorizarea exercitării unei activități independente de către solicitanți.”*

Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare, a clarificat și completat conținutul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 75/2001, printre altele, în art. 8 precizându-se

momentul în care trebuie prezentat certificatul de cazier fiscal în cazul asociațiilor și fundațiilor. Astfel, lit. b) a alin. (1) al art. 8 urma să aibă următorul cuprins: „b) la solicitarea înscrierii în Registrul asociațiilor și fundațiilor, a asociațiilor și fundațiilor, de către asociații sau membrii fondatori ai acestora.”

Legea nr. 91/2007 a modificat la rândul ei Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, în sensul că, la art. 8, lit. a) a alin. (1) a avut următorul cuprins: „a) *la înființarea societăților comerciale, a societăților cooperative și a cooperativelor agricole de către asociați, acționari și reprezentanți legali desemnați.”* De asemenea, la art. 8, după lit. c) a alin. (1) se introducea o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins: „d) *la cesiunea părților sociale sau a acțiunilor de către asociați sau acționari.”*

În sfârșit, prin Ordonanța Guvernului nr. 47/2007 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale s-a modificat din nou art. 8 alin. (1), fiind introdusă lit. e), cu următorul cuprins: „e) *la numirea de noi reprezentanți legali, precum și la cooptarea de noi asociați sau acționari cu prilejul efectuării majorării de capital social de către noii reprezentanți legali, asociați și acționari.”*

6.3. Din perspectiva raportului juridic de drept fiscal, contribuabilul este orice persoană fizică ori juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează impozite, taxe, contribuții și alte sume bugetului general consolidat, în condițiile legii [art. 17 alin. (2) din Codul de procedură fiscală].

Potrivit art. 18 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, în relațiile cu organul fiscal contribuabilul poate fi reprezentat printr-un împuternicit, desemnarea unui asemenea împuternicit neîmpiedicându-l pe contribuabil să își îndeplinească personal obligațiile fiscale, chiar dacă nu a procedat la revocarea împuternicirii acordate în acest sens.

Răspunderea fiscală, care interesează din perspectiva analizată, se va determina în raport cu structura de competențe stabilită prin lege, actul constitutiv, mandatul de conducere, fișa postului. Răspunderea fiscală revine direct și imediat contribuabilului persoană juridică ce a realizat faptul impozabil.

În art. 20 alin. (1) din Codul de procedură fiscală se prevede că **reprezentanții legali** ai persoanelor fizice și juridice, precum și ai asocierilor fără personalitate juridică sunt obligați să îndeplinească obligațiile fiscale ale persoanelor reprezentate, în numele și din averea acestora, fiind consacrate clar principiul răspunderii personale și principiul separației de patrimonii.

Răspunderea fiscală revine, în subsidiar, anumitor categorii de persoane, conform art. 27—28 din Codul de procedură fiscală, ca răspundere solidară în cazul contribuabilului declarat insolubil.

Activitatea propriu-zisă a unei persoane juridice este întotdeauna asigurată de o persoană fizică, direct ori indirect, prin intermediul unei alte persoane juridice, care, prin mandatul avut, exprimă, în sensul ficțiunii juridice, voința persoanei juridice și angajează răspunderea acesteia. De regulă, conducerea persoanei juridice este asigurată de un organ colectiv sau individual, care reprezintă personalizarea persoanei juridice, voința și acțiunile sale fiind voința și acțiunile persoanei juridice.

În cazul societăților comerciale, conform Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, planurile de decizie sunt multiple: administrator unic ori mai mulți administratori (consiliul de administrație) sau, pentru societățile pe acțiuni, sistemul unitar ori cel dualist; în cazul societăților agricole — consiliul de administrație, după reguli similare celor din materia societăților comerciale. În cazul societăților civile, cu personalitate juridică, răspunderea revine asociatului ce exercită conducerea efectivă a persoanei juridice.

Persoanele juridice fără scop lucrativ (asociațiile și fundațiile) sunt subiecte de drept fiscal pentru impozitul pe profit, fie că

sunt constituite conform legislației generale, Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, fie că au un statut special, momentul dobândirii calității de contribuabil fiind dat de finalizarea procedurilor legale de constituire, respectiv înscrierea în registrul ținut de instanțele competente sau prin efectul legii.

În cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ — asociații și fundații — conducerea efectivă este asigurată de un președinte — asociație, fundație — asistat de un consiliu director, putând fi delegate competențe și unor funcții salarizate ori prin mandat chiar neremunerat.

6.4. Trebuie subliniat faptul că dispozițiile legale în discuție fac parte din ansamblul normelor de drept financiar-fiscal, norme cu caracter derogatoriu de la dreptul comun, cărora li se impune o interpretare restrictivă. Acestea sunt dispoziții ce impun obligații, fără a oferi drepturi ca o contrapondere, fiind de strictă interpretare, nefiind permisă extinderea aplicării acestor norme dincolo de textul legal. Din această perspectivă, aplicarea principiului simetriei juridice pentru extinderea cadrului legislativ și la situația cooptării de noi membri în asociații și fundații apare ca lipsită de orice fundament.

Analogia presupune rezolvarea unei cauze în lipsa unei norme sau, când norma nu este îndestulătoare, prin apelarea la o normă asemănătoare (*analogia legis*) sau la principiile generale ale dreptului (*analogia iuris*).

Analogia nu poate fi însă utilizată în cazul legilor fiscale, care sunt de strictă interpretare. Or, pentru a limita, a restrânge sfera de aplicare a textului trebuie să se pornească de la considerarea rațiunii legii (*ratio legis*), să se recurgă la distincții și la argumentul *per a contrario*.

Acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă (*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*), chiar dacă este în discuție o zonă normativă specială, cum este cea fiscală. Astfel, și în materie fiscală, formulării generale a textului îi corespunde o aplicare în aceeași măsură generală, neputând fi introduse distincții dacă legea nu le încorporează.

6.5. Așadar, în Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, act normativ cu caracter fiscal, sunt prevăzute, în art. 8 alin. (1) lit. a)–e), situațiile în care este obligatorie prezentarea cazierului fiscal.

Evoluția legislativă în această materie arată că, în ceea ce privește asociațiile și fundațiile, textul de lege a fost îmbunătățit tocmai prin precizarea expresă a **momentului** în care trebuie prezentat cazierul fiscal, respectiv *la solicitarea înscrierii în Registrul asociațiilor și fundațiilor a asociațiilor și fundațiilor de către asociații sau membrii fondatori ai acestora* (față de formularea anterioară a Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 în vigoare la data de 9 iulie 2002 — „*la înființarea asociațiilor și fundațiilor de către asociații sau membrii fondatori ai acestora*”).

De asemenea, se observă că, prin modificările aduse art. 8, legiuitorul a extins treptat sfera de aplicare a acestuia, incluzând, pe de o parte, societățile cooperative și cooperativele agricole, iar, pe de altă parte, asociațiile și fundațiile (pentru care ulterior a precizat chiar momentul la care trebuie prezentat cazierul fiscal).

Legiuitorul a mai impus această obligație la autorizarea exercitării unei activități independente, dar și în cazul *cesiunii părților sociale sau a acțiunilor de către asociații ori acționari* și la numirea de noi reprezentanți legali, precum și *la cooptarea de noi asociații sau acționari cu prilejul efectuării majorării de capital social* de către noii reprezentanți legali, asociații și acționari. Atât cesiunea părților sociale sau a acțiunilor, cât și

majorarea capitalului social sunt modalități de atragere a unor noi membri specifice societăților comerciale, ce nu pot fi extinse prin nicio metodă de interpretare și la alte entități juridice. Este fără putință de tăgadă că, dacă ar fi dorit o asemenea extindere a aplicării art. 8 și în cazul înscrierii de noi membri în asociații sau fundații, legiuitorul ar fi procedat la o completare a textului legal în acest sens. S-a considerat însă că este suficient să se prezinte un asemenea cazier de către asociații sau membrii fondatori, la solicitarea înscrierii asociațiilor și fundațiilor în registrul destinat acestor persoane juridice, textul fiind de strictă interpretare și aplicare, așa cum s-a argumentat deja.

Însă, în ceea ce privește situația numirii de noi reprezentanți legali textul nu distinge, astfel încât să se poată stabili cu certitudine dacă au fost vizate doar societățile comerciale, societățile cooperative și cooperativele agricole ai căror reprezentanți legali desemnați trebuie să depună cazierul fiscal la înființarea acestor entități sau și asociațiile și fundațiile, în situația în care își numesc noi reprezentanți legali.

În cazul asociațiilor și fundațiilor există doar obligația desemnării nominale a persoanei/persoanelor împuternicite să desfășoare procedura de dobândire a personalității juridice, mandatul încorporat în actul constitutiv, devenit autentic prin procedura notarială aplicată acestuia, fiind special pentru exercițiul dreptului la acțiune și pentru reprezentare în fața autorităților competente să dispună asupra cererii de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor. Altfel, în cazul acestor entități juridice, noțiunea de reprezentant legal trebuie văzută în sensul cel mai larg, organ de conducere sau acele persoane cărora legea sau statutul le conferă dreptul de reprezentare a persoanei juridice.

În ceea ce privește societățile comerciale, acestea pot conferi unui administrator și puterea de a reprezenta societatea în raporturile cu terții. Conferirea puterilor administratorilor este o prerogativă a asociațiilor sau acționarilor care se realizează prin intermediul actului constitutiv sau al hotărârii adunării asociațiilor ori acționarilor, în condițiile legii. Actul de investire în funcție a administratorului trebuie să cuprindă o mențiune expresă privind administratorul care are semnătura socială, adică puterea de a reprezenta societatea.

În considerarea caracterului general al formulării textului art. 8 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind numirea de noi reprezentanți legali, dar și a naturii fiscale a dispozițiilor legale analizate și a scopului urmărit prin instituirea obligației de prezentare a cazierului fiscal — orientarea activităților specifice de prevenire și combatere a evaziunii fiscale înspre contribuabili cu risc fiscal ridicat, respectiv către contribuabilii în al căror cazier fiscal figurează încălcări flagrante ale legislației financiar-fiscale și vamaie, dar și instituirea unui instrument util pentru aplicarea unor legislații specifice, cum ar fi obținerea unor înlesniri la plata obligațiilor față de bugetul de stat, acordarea de licențe, autorizații, avize etc. — se reține că intenția legiuitorului a fost în sensul ca și pentru persoanele juridice nonprofit să se solicite cazierul fiscal la numirea de noi reprezentanți legali. Așa fiind, certificatul de cazier fiscal este obligatoriu pentru noii membri afiliați unei asociații/fundații numai în situația în care aceștia dobândesc calitatea de reprezentant legal al acestora, calitate în care sunt desemnați prin lege, actul de constituire sau statut, să acționeze în raporturile juridice cu terții, individual sau colectiv, în numele și pe seama persoanei juridice.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 330⁷ cu referire la art. 329 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 202/2010,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

în numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, stabilește că:

Prezentarea certificatului de cazier fiscal este obligatorie în cazul cooptării unor noi membri în asociații și fundații, atunci când aceștia dobândesc și calitatea de reprezentanți legali ai persoanei juridice deja înregistrate.

Obligatorie, potrivit art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 18 iunie 2012.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
LIVIA DOINA STANCIU

Prim-magistrat-asistent delegat,
Aneta Ionescu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

